

En anden ting er, at hvis vi ønsker at være foregangsregion, så må det jo også gælde i den måde, vi organiserer os selv på, altså i forhold til de selvstyrende områder. Så er vi nødt til også at give de selvstyrende områder ret til at blive selvstændige medlemmer, sådan som de ønsker.

Jeg mener også, at det er vigtigt at tage den politiske og den sikkerhedspolitiske debat om, at hvis vi rent faktisk mener, at det er vigtigt at have et stærkt Vestnorden som en del af det nordiske samarbejde, så er det ikke bare noget, vi skal sige, så er vi også nødt til at give Vestnorden mulighed for faktisk at være med i det nordiske samarbejde, så er vi nødt til at give Færøerne og Grønland ret til at være med på lige vilkår.

Kl. 15.20

Hvis vi ikke giver den mulighed, er jeg bange for, at vi risikerer, at der vil være en større og større tilbøjelighed i Vestnorden til at orientere sig mod Amerika og det amerikanske kontinent i stedet for mod Norden. Så også af den grund mener jeg at det er vigtigt, at vi støtter Færøernes ønske om at få selvstændigt medlemskab af Nordisk Råd og Nordisk Ministerråd. Og vi vil klart arbejde for, at man skal have ændret Helsingforsaftalen.

Det er jo glædeligt, at alle partier nu siger, at de støtter Færøernes ønske om selvstændigt medlemskab. Desværre er der så nogle partier – og også regeringen – som sætter et men på, nemlig at det skal være inden for grundlovens rammer, uden at sige klart, hvad det egentlig betyder, altså hvad det så er, man gerne vil og ikke vil, og uden at sige klart, hvem det er, der definerer grundlovens rammer. Hvor stramme rammerne egentlig er i grundloven svinger jo ret meget og har udviklet sig meget gennem tiden.

Der sker ting i dag, som man ville have forsvoret kunne lade sig gøre inden for grundlovens rammer for 20 år siden. Når man i forbindelse med afstemningen om, hvorvidt Danmark skulle deltage i euroen, kunne sige, at Grønland og Færøerne godt kunne være fortsat med den danske krone, selv om Danmark gik over til euroen, jamen så er det jo ikke noget, man ville have forestillet sig for 20 år siden kunne lade sig gøre inden for rammerne af grundloven. Men der siger man altså i dag: Det kan sagtens lade sig gøre.

Vi hørte statsministeren sige i sin åbningstale, at regeringen støtter Færøernes ønske om at blive fuldt medlem af EFTA, som jo altså sidder og forhandler med EU, og hvor Danmark er med.

Det kunne være lidt sjovt at sige: Hvorfor kan det ene lade sig gøre inden for grundlovens rammer, mens det andet ikke kan? Jeg synes, det kunne være godt, hvis man begyndte at sige mere klart: Hvad er det egentlig, man ønsker Færøerne skal kunne politisk? Og lad os så komme så langt, som vi overhovedet kan. Vi ønsker altså, at Færøerne skal være fuldgældigt medlem – og Grønland og Åland, hvis de ønsker det.

En ting, som vi har prioriteret meget højt i flere år i Den Venstresocialistiske Grønne Gruppe i Nordisk Råd, er spørgsmålet om menneskehandel. Vi mener, at det er uhyggeligt, at vi i dag har en situation, hvor så mange hundredtusinde mennesker i verden bliver handlet; at den gamle slavehandel er blusset så meget op igen.

Noget af det, vi har arbejdet for, og som vi også mener vi er kommet langt med, er at få fokus på, at der ikke kun skal være et politimæssigt samarbejde, men også et socialt samarbejde, og at vi i høj grad har en forpligtelse til at tage os af ofrene for menneskehandel. Det er ikke bare udlændinge, der skal smides ud hurtigst muligt, men det er tværtimod ofre, der har været udsat for noget af det mest nedrige, man kan blive udsat for, nemlig som menneske at blive handlet, som om man var en vare. De mennesker har brug for at få massiv hjælp fra os, de har et krav på hjælp, fordi det er vores lande, de er handlet til.

Derfor glæder det mig også, at det er lykkedes at få vedtaget nogle rekommandationer i Nordisk Råd i fuld enighed om, at der skal være langt større støtte til ofrene, at der skal langt mere fokus på den sociale indsats.

Det var så et problem, at de ansvarlige ministre, da vi diskuterede det her i Folketingssalen i foråret, overhovedet ikke var bekendte med, at der var vedtaget en sådan rekommandation i Nordisk Råd. Og social- og ligestillingsministeren gjorde det nærmest til vores problem, at vi ikke havde fortalt hende, at der var vedtaget en sådan rekommandation. Det fik hende heldigvis til at undersøge sagen nærmere og få lavet et nordisk samarbejde med de andre ministre. Men det viser noget om de problemer, vi har med at få omsat de ting, vi vedtager i Nordisk Råd, til national politik.

Bare for at give et sidste eksempel på nogle af de problemer, vi har i Nordisk Råd, vil jeg sige, at der jo her på sessionen i næste uge skal vedtages en sprogdeklaration om, hvor vigtigt det er med de nordiske sprog, hvor vigtigt det er, at vi holder fast i at bruge de nordiske sprog. Samti-